

Lento.

p

Dumpf er - tönt der Klo - cken Klang; fern - her hal - let Grab - ge - sang. Bleich, durch grau be -
 Alt. for - vand - les skal til Støv, Da - lens Lil - je Sko - vens Lov, Ro - sen snart vi

mf

flor - te Lüf - te scheint der Mond auf off - ne Gräf - te. Von der Tod - ten Klag' er - wacht schwe - ben Gei - ster durch die Nacht.
 vis - net fin - de: Alt kun blom - strer, for at svin - de. Jord - dens Her - re! selv til dig Lo - vens Døds - bud stræk - ter sig.

nach der letzten Strophe.

efter det sidste Vers.

ff *p*

Nachtstück.

Dumpf ertönt der Klocken Klang;
 Fernher hallet Grabgesang.
 Bleich, durch grau beflorte Lüfte
 Scheint der Mond auf offne Gräfte.
 Von der Todten Klag' erwacht
 Schweben Geister durch die Nacht.

Horch! — sie senken ihn hinein! —
 Erde raffelt hinter drein.
 Hast genug gethan, geduldet,
 Hast gebüßt, was Du verschuldet:
 Sink zur Ruhe nun hinab,
 Todter, in Dein stilles Grab.

In das dunkle Schlafgemach
 Folgt dir keine Sorge nach:
 Dich betrübt kein eitler Schimmer,
 Und die Klage weckt Dich nimmer;
 Deinen Schlummer tief und schwer
 Stöhr't kein banges Traumbild mehr.

Alles, was der Erd' entspross,
 Kehrt zurück in ihren Schoß.
 Alle wird, die um Dich weinen,
 Hier der Todeschlaf vereinen,
 Bis die Schlummer aus der Gruft
 Des erweckers Stimme ruft.

C. F. Schmidt Phiseldk.

Grabsang.

Alt forvandles skal til Støv,
 Dalens Lilje, Skovens Lov,
 Rosen snart vi visnet finde;
 Alt kun blomstrer for at svinde.
 Jordens Herre! selv til dig
 Lovens Dødsbud strækker sig.

O! men intet Skabt forgaaer:
 Liv igjeh af Død opstaaer.
 Lilsen faldt... en Nj fremtræder,
 yngre Lov snart lunden klæder;
 og den Grav, der luffer sig,
 kun som Bugge gjemmer dig.

Morgen straal'er ... Varnet fro
 vaagner efter natlig Ro.
 Evighedens Morgen smiler...
 Graven aabnes, hvor du hviler:
 Dødningsklædet synker ned,
 nyskabt hæves du til Fred!

Ei da Klage!... Stands da, Graad!
 Viist og godt er Herrens Raad.
 Snart for Evighed vi møde
 alle vore kjere Døde.
 Held os! Held, at Alt forgaaer!
 Held, at liv af Død opstaaer.

F. Hoegh Guldberg.